

Dítě s poruchou chování

Definice: Porucha chování je:

- Nežádoucí odchylka od tzv. normálního chování
- Negativní odchylka
- Lišící se netolerované chování (dle doby, společnosti, věku, typu, apod.)

Skupina dětí s pch:

- Je velmi různorodá
- Vykazuje různé symptomy
- Projevuje se různě
- Může mít různé přidružené emocionální poruchy
- Projevuje se různým stupněm a typem agresivního chování

Tzv. abnormální chování:

- Je odchylkou normy – normálního chování

Normy – normální chování:

- Souvisí s mravní normou
- Souvisí s morální normou
- Souvisí s právní normou

Charakteristika PCH:

- Vyvíjí se od útlého dětství – souvislost s morálním vývojem
- Je trvalá, dlouhodobá, stabilně se opakující (není občasná!)
- Souvisí s nesprávnou socializací, vyskytují se nepřiměřené, nesprávné vztahy s okolím (rodiče, vrstevníci, atd.)
- Prolíná se „špatným, dysfunkčním“ primárním rodinným prostředím (vztahy, funkce rodinných příslušníků, zázemí, apod.)
- Vyskytují se přidružené poruchy (emocionální, hyperaktivita – ADHD, postižení, znevýhodnění...)

- Je sociálně nepřiměřené chování, které očekáváme v určitém věku dítěte (vývojově nepřiměřené)
- Je závažnější než nezbednost, vzdor v určitých věk.obdobích (2-3 roky, puberta, apod.)
- Není ojedinělá!
- Vyskytuje se minimálně ve dvou prostředích – jedním z nich je vždy škola
- Nepodléhá žádné běžné intervenci (neplatí na ně běžný zákaz či zásah)

-
- FREKVENCE
 - INTENZITA
 - DÉLKA TRVÁNÍ
 - PŘIMĚŘENOST

Typické je pro dítěte s PCH:

- Nepříznivě ovlivňuje vzdělávací proces ve škole,
- Je zvýšeně egoistické,
- Je neempatické,
- Je citově chladné,
- Zaostává v sociálních vztazích
- Nerespektuje žádné normy skupiny
- Chová se nepřiměřeně (uvědomuje si své chování)
- Může z vlastní vůle své chování změnit
- Vždy se chová nepřátelsky k autoritám.

Poruchové chování versus problémové chování:

- Rozdíl v motivaci (proč se chová jinak!)
- Rozdíl v délce a častosti chování
- Rozdíl v možnostech intervence (pozor na etiketizaci a vyloučení žáka z běžné společnosti a kolektivu!)

Klasifikace PCH:

- Dělení dle věku
- Dělení dle WHO
- Dělení dle symptomů agresivity
- Dělení dle symptomů narušené socializace
- Dělení dle výskytu konkrétních faktorů a podstaty poruch

Klasifikace dle WHO:

F 91. Poruchy chování

- Nesocializovaná agresivní porucha chování
- Nesocializovaná porucha chování
- Porucha chování samotářského typu
- Porucha chování skupinového typu
- Porucha chování vázaná na vztahy k rodině
- Socializovaná porucha chování
- Skupinová delikvence
- Krádež s partou
- Opoziční vzdorovité chování
- Poruchy chování nespecifikované
- Poruchy chování jiné
- Poklesky v souvislosti se členstvím v gangu

F. 92 Smíšené poruchy chování a emocí:

- Depresivní porucha chování
- Poruchy chování spojená s emoční poruchou
- Porucha chování spojená s neurotickou poruchou
- Smíšené poruchy chování a emocí

F. 93 Emoční poruchy:

- Separační úzkostná porucha v dětství
- Fobická anxiózní porucha v dětství
- Sociální anxiózní porucha v dětství
- Porucha sourozenecké rivality
- Poruchy identity
- Dětská emoční porucha nespecifikovaná
- Nadměrně úzkostná porucha

F. 94 Poruchy sociálních funkcí:

- Elektivní mutismus
- Selektivní mutismus
- Reaktivní porucha příchyllosti dětí
- Porucha desinhibovaných vztahů u dětí
- Syndrom ústavního dítěte
- Citově chladná psychopatie, atd.

Vnější poruchy:

- Nazýváme je „kontrolované poruchy“
- Příklad: agresivita, vyjadřování navenek, vyjadřování temperamentu, apod.
- Vždy narušují chod třídy a vzdělávací proces

Vnitřní poruchy:

- Nazýváme je „nekontrolovatelné poruchy“
- Charakteristické sociální maladaptací, úzkostmi, depresí (přidruž.emoc.poruchy)
- Nemusí souviset přímo se vzděl.procesem
- (spíše dívky)

Etiologie PCH:

- Osobnostní charakteristiky a genetické dispozice
- Oslabení nebo poruchy CNS, mentální postižení
- Vlivy sociálního rodinného prostředí
- Subdeprivační a deprivační zkušenost dítěte
- Subkultury a vrstevnické sociální prostředí
- Životní prostředí a jeho vlivy

Edukace:

- ❖ Problematika integrace (individuální)
- ❖ Problematika poradenské podpory (PPP, SPC, SVP, ad.)
- ❖ Problematika institucionální péče

Problematika institucionální péče:

- nedostatečné zapojení jedinců, jejich umístování na okraji společnosti, nepřínosné a stereotypní celoroční pobyty bez většího kontaktu s okolním světem
- nedostatečné možnosti „normálního“ vývoje, který souvisí se zachováním duševního zdraví, optimálního zdravotního stavu a nekonečného procesu seberealizace;
- nedostatečné rozvíjení možností a schopností každého jedince; rovné šance a příležitosti vyplývající z naprosté rovnosti veškerých lidských bytostí